

ПОВІДОМЛЕННЯ
про утворення разової спеціалізованої вченої ради

Заклад освіти/наукова
установа

Інститут держави і права імені В.М.Корецького Національної
академії наук України (ідентифікаційний код 05417130)

1. Здобувач ступеня доктора філософії

1.1. ПІБ здобувача ступеня доктора філософії	Савинський Сергій Миколайович
1.2. Стать здобувача	Чоловіча
1.3. Освітньо-наукова програма, яку завершує здобувач	47822 Право (081 Право)
1.4. Дата початку підготовки за ОНП	01.11.2022
1.5. Дата завершення підготовки за ОНП	31.10.2025
1.6. Дата завершення навчання на попередньому освітньому рівні	31.12.2020
1.7. Окремі елементи освітньо-наукової програми забезпечуються іншим закладом вищої освіти/ науковою установою (у тому числі іноземним)	ні

2. Дисертація

2.1. Тема дисертації	Правова визначеність у судовому правозастосуванні
2.2. Анотація дисертації	В дисертації на основі сучасних методів наукового пізнання досліджені теоретико-правові аспекти правової визначеності у судовому правозастосуванні. Робота присвячена з'ясуванню загальних підходів до розуміння змісту правової визначеності та визначенню найбільш ефективних способів її забезпечення у судовому правозастосуванні в контексті сучасних завдань та викликів, пов'язаних, передусім з євроінтеграційними процесами в державі, а також з повномасштабним вторгненням. Актуальність теми зумовлена необхідністю реального, а не декларативного забезпечення верховенства права, подолання системного напруження між викликами воєнного стану та обов'язком держави щодо гарантування непорушності прав людини. В умовах динамічних змін нормативно-правової бази та суттєвого розширення дискреційних повноважень органів державної влади саме судова система виступає головним гарантом дотримання принципу верховенства права. У роботі розкрито генезу концепції правової визначеності загалом та у сфері судового правозастосування зокрема, та зроблено висновок про те, що спочатку звичай, а далі правовий звичай стали першими формами забезпечення визначеності у суспільних

відносинах. По суті, еволюція правової визначеності розпочинається від формального врегулювання суспільно значимих відносин до встановлення вимог щодо стабільності, оприлюднення та якості змісту закону.

Розвиток доктринальних уявлень про правову визначеність відбувався шляхом переходу від суто нормативного сприйняття якості закону до розробки конкретних критеріїв його практичної реалізації. Водночас нормативна чіткість є лише однією зі складових цього еволюційного процесу. Таким чином, наукові концепції різних періодів акумулюються у вимогах як до самого законодавства, так і до механізмів його виконання, спрямовуючись на досягнення єдиної мети – забезпечення стану юридичної захищеності особи та стабільності правопорядку у суспільстві й державі.

Сформульовано авторську дефініцію поняття «правової визначеності», як самостійний принцип та, водночас, складову принципу верховенства права, що забезпечує передбачуваність, стабільність, послідовність і зрозумілість правового регулювання та правозастосування, створює для особи можливість обґрунтовано передбачати правові наслідки своєї поведінки й діяльності органів публічної влади, а також включає вимогу чіткого нормативного визначення підстав, меж, способів і процедур можливого втручання у права, свободи та законні інтереси особи чи суб'єкта владних повноважень, як за наявності на це згоди, так і за її відсутності.

Запропоновано доповнити розгляд правової визначеності у вузькому та широкому значеннях, що дозволить відокремити факт встановлення критеріїв до правозастосовної та правотворчої діяльності від фактичного їх дотримання (вузьке значення) та характеристику такого стану відносин, коли суб'єкти можуть прогнозувати наслідки нормативно-правового регулювання з великою ймовірністю (широке значення). Зокрема, у вузькому значенні правова визначеність – це сукупність формально визначених критеріїв здійснення правотворчої та правозастосовної діяльності (вимоги до прийняття, промульгації, дії та застосування нормативно-правових актів), що переслідують мету досягнути стану правової визначеності у суспільстві. У широкому – це стан відносин у державі, що характеризується встановленням у суспільстві значної ймовірності передбачуваності правових наслідків діянь та рішень, стабільною поступальністю законодавчих змін, що забезпечується дотриманням формально визначених критеріїв здійснення правотворчої та правозастосовної діяльності.

Обґрунтовано висновок, що в умовах науково-технічного розвитку зміст принципу правової визначеності зазнає сутнісної еволюції, інтегруючи в собі елементи принципу перестороги у випадках, коли точний масштаб загроз та негативних наслідків для суспільства є достеменно невідомим, у зв'язку із чим доведено, що належне виконання державою своєї функції щодо забезпечення прав і свобод людини не може бути реалізоване повною мірою поза контекстом новітньої трансформації змісту зазначеного принципу.

Удосконалено теоретико-правове розуміння принципу верховенства права шляхом обґрунтування визначальної ролі правової визначеності як його структурного елемента, що забезпечує реальний, а не декларативний вплив права на суспільні відносини. Доведено, що принцип правової визначеності

перебуває у тісному взаємозв'язку з іншими компонентами верховенства права та взаємодоповнює їх на засадах паритетності, взаємозалежності та системності.

Судове правозастосування розглядається як особлива форма реалізації права, що характеризується владним, процесуальним і правозахисним характером, загальною метою якого є встановлення стану правової визначеності під час розгляду конкретної справи шляхом верифікації законодавчих норм на предмет їх чіткості й передбачуваності та безпосередньо спрямованого на забезпечення для суб'єктів права чітких легітимних очікувань через ухвалення вмотивованих судових рішень. Визначено напрями модернізації судового правозастосування з метою належного гарантування легітимних очікувань та мінімізації ризиків їх порушення, а саме: нормативно-процесуальний (запровадження чітких законодавчих підстав щодо пропуску процесуальних строків в умовах воєнного стану (пошкодження приміщення суду, близькість до лінії ведення бойових дій тощо), цифровізаційний (оптимізація роботи електронних систем), безпековий (орієнтований на функціонування в умовах воєнного стану, поєднуючи виклики війни із принципом правової визначеності), доктринальний (залучення та посилення ролі науково-консультативних рад в опрацюванні складних категорій справ, зокрема щодо воєнних злочинів та компенсації шкоди, для формування узгодженої позиції судової практики). Розкрито механізм судового правозастосування і запропоновано його

розглядати як різновид, спеціальну форму загального механізму правозастосування у сфері здійснення правосуддя. Обґрунтовано, що його специфіка полягає у особливому суб'єктному складі, а також складній структурній та процедурній організаціях, високих стандартах щодо обґрунтованості ухвалюваного рішення, безпосередній реалізації принципу верховенства права через гарантування дотримання його складових елементів, ключовим з яких є правова визначеність.

Узагальнено уявлення про принцип правової визначеності у рішеннях

ЄСПЛ та аргументовано необхідність розгляду його практики не лише як джерела тлумачення положень Конвенції, а й як самостійного інструменту подолання правової невизначеності. Такий підхід обумовлений тим, що рішення Суду не лише встановлюють факт порушення конвенційних прав, а й формують стандарти правозастосування, які дозволяють усунути неоднозначність у розумінні правових норм, забезпечити однаковість судової практики та підвищити передбачуваність судових рішень.

Зроблено висновок про те, що єдність судової практики Верховного Суду як складової правової визначеності не є статично незмінною категорією. Обґрунтованими підставами для відступу від уже сформованої правової позиції Верховного Суду слід вважати зміни законодавства, ухвалення рішення Конституційним Судом України, нечіткість закону, винесення рішення Європейським Судом з прав людини, висновки якого мають бути враховані національними судами тощо.

Встановлено, що на ефективність виконання рішень Конституційного

Суду України негативно впливають як відсутність чіткого механізму їх реалізації, так і неналежний рівень контролю за цим процесом. Важливим аспектом забезпечення правової визначеності у судовому правозастосуванні є ефективна взаємодія Конституційного Суду України та Верховного Суду.

Особливо критичною така взаємодія є у випадках, коли визнання Конституційним Судом України неконституційною норми закону, іншого правового акта чи їх окремого положення стає підставою для перегляду судових рішень у зв'язку з виключними обставинами.

Доведено, що юридичні позиції Конституційного Суду України забезпечують подолання нормативної правової невизначеності шляхом офіційного тлумачення Конституції та перевірки конституційності законів, і у передбачених Основним Законом випадках, інших актів. У свою чергу, Верховний Суд гарантує правову визначеність передусім через уніфікацію правозастосовної практики та забезпечення її єдності. Обґрунтовано, що відступ від раніше сформованої правової позиції сам по собі не суперечить принципу правової визначеності, якщо він є належно вмотивованим і здійснюється у зв'язку зі зміною законодавства, ухваленням рішення Конституційним Судом України, виявленням нечіткості закону, прийняттям рішення ЄСПЛ, висновки якого мають бути враховані національними судами, або суттєвими змінами у праворозумінні.

Встановлено, що механізм подолання правової невизначеності у судовому правозастосуванні має власну структуру, яку утворюють такі взаємопов'язані елементи: суб'єкт, об'єкт, юридичні засоби та правові форми. Аргументовано, що втілення даного механізму відбувається у визначеному порядку регламентованих і взаємоузгоджених стадій, а також із дотриманням чітких нормативних, інституційних, дискреційних, конвенційних, етичних та функціональних меж.

Запропоновано розглядати легітимні очікування як самостійний структурний елемент механізму забезпечення правової визначеності, що виконує функцію критерію оцінки правомірності діяльності суб'єктів владних повноважень і визначення правових наслідків порушення обґрунтованих очікувань особи. Аналізується низка проблем, через які забезпечення легітимних очікувань у національній правовій системі ускладнюється, зокрема нестабільність судової практики, ретроспективна зміна правових позицій, законодавча нестабільність, надмірна дискреція органів державної влади та недостатня вмотивованість судових рішень.

Для подолання цих проблем пропонуються наступні кроки: закріплення критеріїв допустимого відступу від усталеної практики (очевидна помилковість попереднього висновку, суперечність вітчизняному законодавству, зміни в законодавстві або суспільних відносинах); закріплення обов'язку суду прямо оцінювати наявність або відсутність легітимних очікувань; визначення презумпції захисту добросовісних очікувань; посилення ролі Великої Палати Верховного Суду у забезпеченні єдності практики; а також розроблення тесту допустимого втручання держави у легітимні очікування особи.

Удосконалено теоретико-правовий підхід до відповідальності за надмірний судовий активізм, який запропоновано розглядати як

	наслідок виходу суду за межі дискреційних повноважень, що призводить до ухвалення рішень, які не відповідають вимогам чинного законодавства та порушують принцип правової визначеності. Зроблено висновок, що надмірний судовий активізм створює істотні ризики для правової визначеності, які знаходять свій прояв у створенні судом нових правил, непередбачуваності судових рішень, нестабільності практики, порушенні інституційного балансу, посиленні суддівської дискреції. За таких умов конструкція судового активізму набуває негативного забарвлення та перетворюється на джерело правової невизначеності. Розроблено систему правових засобів обмеження допустимого судового активізму, яка охоплює: 1) нормативно-процесуальне та доктринальне уточнення підстав для відступу від сталої судової практики; 2) стандартизацію алгоритму зміни правових позицій Верховного Суду; 3) підвищення стандартів обґрунтованості та мотивування судово-правових актів; 4) застосування тесту легітимних очікувань особи як обмежувального чинника для дискреції суду.
2.3. Ключові слова дисертації	право, правова визначеність, правозастосування, судове правозастосування, принципи права, правосуддя, правова система, верховенство права, законодавство, пропорційність, правотворча діяльність, реалізація права, права людини, правова невизначеність, легітимні очікування, воєнний стан, євроінтеграція, цифровізація, судовий активізм, норми права, правове регулювання
2.4. Посилання, за яким розміщено текст дисертації на сайті ЗВО	https://idpnan.org/savynsky-serhii-mykolayovych
2.7. Публікації здобувача, зараховані за темою дисертації	
Савинський С.М. Правова визначеність як гарантія ефективної реалізації прав і свобод людини: практика Європейського суду з прав людини. Юридичний науковий електронний журнал. 2024. №9. С.23-26.	
Рік	2024
Ключові слова	верховенство права, принципи права, правова визначеність, визначеність закону, права людини, обмеження прав, реалізація права, Європейський суд з прав людини
DOI	10.32782/2524-0374/2024-9/4
ISSN	–
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://www.lsej.org.ua/9_2024/6.pdf
Савинський С.М. Співвідношення принципу правової визначеності з іншими принципами права. Юридичний науковий електронний журнал. 2024. №11. С.51-54.	
Рік	2024

Ключові слова	принципи права, система принципів права, принцип верховенства права, принцип законності, правова визначеність, поєднання, правове регулювання, нормативний акт
DOI	10.32782/2524-0374/2024-11/8
ISSN	–
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://www.lsej.org.ua/11_2024/10.pdf

Савинський С.М. Принцип правової визначеності як вимога точності, ясності та стійкості правозастосовних актів. Юридичний науковий електронний журнал. 2025. №3. С.47-49.

Рік	2025
Ключові слова	нормативно-правовий акт, правозастосовний акт, визначеність права, визначеність права, ясність закону, стабільність права, передбачуваність закону
DOI	10.32782/2524-0374/2025-3/8
ISSN	–
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://www.lsej.org.ua/3_2025/10.pdf

Савинський С.М. Генеза принципу правової визначеності: від світових стандартів до доктрини Конституційного Суду України. Науковий вісник Ужгородського Національного Університету, 2025. Серія Право. Випуск 92: частина 1. С.128-132.

Рік	2025
Ключові слова	верховенство права, принцип права, правова визначеність, концепція, Конституційний Суд України, <i>vacatio legis</i>
DOI	10.24144/2307-3322.2025.92.1.17
ISSN	–
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://visnyk-pravo.uzhnu.edu.ua/article/view/350063

Савинський С.М. Роль та значення принципу правової визначеності в судовій практиці. Право і суспільство. 2025. №6. С.44-51.

Рік	2025
Ключові слова	верховенство права, принцип правової визначеності, практика Верховного Суду, практика ЄСПЛ, передбачуваність законодавства
DOI	10.32842/2078-3736/2025.6.7
ISSN	–

Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2025/6_2025/9.pdf

3. Захист

3.1. Посилання, за яким здійснюватиметься онлайн-трансляція захисту	https://idpnan.org/savynsky-serhii-mykolayovych
---	---

4. Разова рада

4.1. Дата рішення Вченої ради про утворення разової ради	18.08.2026
--	------------

4.2. Дата наказу про введення у дію рішення Вченої ради про утворення разової ради	18.08.2026
--	------------

Голова разової ради

ПІБ	Оніщенко Наталія Миколаївна
Місце роботи	Інститут держави і права імені В.М.Корецького Національної академії наук України
Посада	Заступник директора (Основне місце роботи)
Факультет або інший структурний підрозділ	Теорії держави і права
Науковий ступінь	Доктор наук, 12.00.01 Теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень
Дата отримання диплома доктора філософії (кандидата наук)	–
ORCID	0000-0002-1671-2139

Публікації за тематикою дисертації

Оніщенко Н. М. Суб'єктивні чинники впливу на механізм реалізації права. Альманах права. Механізм реалізації права в контексті сучасних трансформацій, 2026. С.34-39.

Рік	2026
Ключові слова	реалізація норм права, нігілізм у сфері права, песимізм у сфері права, абсентеїзм у сфері права, витоки нігілізму у сфері права, правосвідомість, правова культура, довіра до права
DOI	10.33663/2524-017X-2026-17-34-39
ISSN	–
Одноосібне авторство	так
Містить державну	ні

таємницю / службову
інформацію

Посилання <https://almanahprava.org/en/legal-almanac-issue-17-2026-34>

Онiщенко Н. М. Реалiзацiя права в контекстi його норм, принципiв i стандартiв: широкий та вузький пiдходи.

Альманах права. Феномен реалiзацiї права в контекстi сучасного наукового дискурсу. Випуск 16. Киiв, 2025. С.17-23.

Рiк 2025

Ключові слова реалізація права, реалізація норм права, «широкий» та «вузький» підходи до реалізації права, реалізація загальних принципів права, реалізація стандартів права

DOI 10.33663/2524-017X-2025-16-17-23

ISSN –

Одноосiбне авторство так

Мiстить державну
таємницю / службову
iнформацiю ні

Посилання <https://almanahprava.org/almanac-of-law-16-17>

Онiщенко Н. М. Цивiльно-правові та iнші зобов'язання: природа, сутнiсть, вiдмiннi характеристики.Правова держава: Щорiчник наукових праць Інституту держави i права iменi В.М.Корецького НАН України. Випуск 34. Киiв, 2023. С.20-27.

Рiк 2023

Ключові слова зобов'язання, принципи права, цивiльно-правові зобов'язання, справедливiсть, розумнiсть, добросовiснiсть

DOI 10.33663/1563-3349-2023-34-20-27

ISSN –

Одноосiбне авторство так

Мiстить державну
таємницю / службову
iнформацiю ні

Посилання <https://pravova-derzhava.org/en/pravova-derjava-issue-34-2023-20>

Рецензент

ПiБ **Сунєгiн Сергiй Олександрович**

Мiсце роботи Інститут держави i права iменi В.М.Корецького Нацiональної академiї наук України

Посада старший науковий співробітник (Основне мiсце роботи)

Факультет або iнший
структурний пiдроздiл Теорiї держави i права

Науковий ступiнь Кандидат наук, 12.00.01 Теорiя та iсторiя держави i права; iсторiя полiтичних i правових учень

Дата отримання диплома
доктора фiлософiї (кандидата
наук) 10.11.2011

ORCID	0000-0003-4304-708X
-------	---------------------

Публікації за тематикою дисертації

Сунегін С. О. Права людини в умовах глобальних криз: перспективи розвитку. Правова держава. 2025. Вип. 36. С. 38-48.

Рік	2025
Ключові слова	права людини, глобальні кризи, механізми забезпечення та захисту прав людини, держава, правові норми, реалізація права
DOI	10.33663/0869-2491-2025-36-38-48
ISSN	–
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://pravova-derzhava.org/assets/images/issues/36/law-state-36-2025-03-06-2025-typography2-1.pdf

Сунегін С. О. Реалізація права у сучасних технологічних реаліях: нові можливості та виклики. Альманах права. 2025. Вип. 16. С. 289-302.

Рік	2025
Ключові слова	реалізація права, сучасні технології, штучний інтелект, свобода, цифровізація, мораль
DOI	10.33663/2524-017X-2025-16-289-302
ISSN	–
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://almanahprava.org/assets/images/issues/16/issue16.pdf

Сунегін С. О. Забезпечення та захист прав людини як функція держави в умовах воєнного стану: сутнісні та інструментальні аспекти. Слово Національної школи суддів України. 2026. № 1 (54). С. 50-60.

Рік	2026
Ключові слова	забезпечення та захист прав людини, функції держави, пропорційність, воєнний стан, національна безпека, громадянське суспільство, обмеження прав людини
DOI	10.37566/2707-6849-2026-1(54)-5
ISSN	–
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://slovo.nsj.gov.ua/images/pdf/2026_1_54/5_suniegin.pdf

Рецензент

ПІБ	Клещенко Наталія Олександрівна
Місце роботи	Інститут держави і права імені В.М.Корецького Національної академії наук України
Посада	Науковий співробітник (Основне місце роботи)
Факультет або інший структурний підрозділ	Теорії держави і права
Науковий ступінь	Кандидат наук, 12.00.01 Теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень
Дата отримання диплома доктора філософії (кандидата наук)	26.11.2020
ORCID	0000-0002-4317-1470

Публікації за тематикою дисертації

Клещенко Н.О. Зловживання як деформація у процесі реалізації права. Альманах права. Феномен реалізації права в контексті сучасного наукового дискурсу: Випуск 16. Київ: Інститут держави і права імені В. М. Корецького НАН України, 2025. С. 207-212.

Рік	2025
Ключові слова	зловживання правом, правосвідомість, правова система, правова культура, правова освіта, цифровізація, методи боротьби зі зловживанням у праві
DOI	10.33663/2524-017X-2025-16-207-212
ISSN	–
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://almanahprava.org/almanac-of-law-16

Клещенко Н.О. Класифікація форм реалізації права: сутнісні та змістові виміри. Правова держава: Щорічник наукових праць Інституту держави і права імені В. М. Корецького НАН України. Випуск 36. Київ, 2025. С. 186-194.

Рік	2025
Ключові слова	реалізація права, форми реалізації права, дотримання права, виконання права, використання права, застосування права
DOI	10.33663/0869-2491-2025-36-186-194
ISSN	–
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://pravova-derzhava.org/assets/images/issues/36/law-state-36-2025-03-06-2025-typography2-1.pdf

Клещенко Н.О. Виконання як форма реалізації норм права в період воєнного стану: проблеми та гарантії забезпечення. Правова держава. 2026. № 37. С. 222-230

Рік	2026
Ключові слова	правова доктрина, правоутворення, правотворчість, механізм правоутворення, механізм правотворчості
DOI	10.33663/0869-2491-2026-37-222-230
ISSN	–
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://pravova-derzhava.org/assets/images/issues/37/the-rule-of-law-24-03-2026-37.pdf

Офіційний опонент

ПІБ	Дідич Тарас Олегович
Місце роботи	Київський національний університет імені Тараса Шевченка
Посада	професор (Основне місце роботи)
Факультет або інший структурний підрозділ	Навчально-науковий інститут права
Науковий ступінь	Доктор наук, 12.00.01 Теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень
Дата отримання диплома доктора філософії (кандидата наук)	–
ORCID	0000-0002-2442-8138

Публікації за тематикою дисертації

Дідич Т. О., Дворак С. Ю. Воєнний стан в системі умов дії права: методологічні аспекти пізнання. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право. 2025. Т. 1, № 89. С. 49-54.

Рік	2025
Ключові слова	правове регулювання, правовий вплив, правотворчість, правозастосування, дія права, дієвість права, воєнний стан, правовий режим, методологія наукових досліджень, юридичний процес
DOI	10.24144/2307-3322.2025.89.1.6
ISSN	–
Одноосібне авторство	ні
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2025/07/8.pdf

Дідич Т. О. Юридико-технологічний вимір правотворчості як перспективний напрям її наукового дослідження. Альманах права. 2024. Вип. 15. С. 148-154.

Рік	2024
Ключові слова	метод, методологія, правоутворення, правотворчість, законотворчість, юридичні технології
DOI	10.33663/2524-017X-2024-15-148-154
ISSN	–
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://almanahprava.org/almanac-of-law-15/

Адаскалиця К. К., Дідич Т. О. Правило реальності в юридичній техніці формалізації норм права як складова сучасної правотворчої політики. Аналітично-порівняльне правознавство. 2025. № 4, ч. 1. С. 11-16.

Рік	2025
Ключові слова	формалізація, юридична техніка, правотворчість, правотворча діяльність, правотворча політика, ефективність правотворчої політики, законодавство, закон, нормативно-правовий акт
DOI	10.24144/2788-6018.2025.04.1.1
ISSN	–
Одноосібне авторство	ні
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://journal-app.uzhnu.edu.ua/issue/view/19609

Офіційний опонент

ПІБ	Остапенко Ганна Зіновіївна
Місце роботи	Науково-дослідний інститут інтелектуальної власності Національної академії правових наук України
Посада	керівник центру (Основне місце роботи)
Факультет або інший структурний підрозділ	Центр правового забезпечення розвитку науки і технології
Науковий ступінь	Доктор наук, 12.00.01 Теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень
Дата отримання диплома доктора філософії (кандидата наук)	–
ORCID	0000-0003-0529-2551

Публікації за тематикою дисертації

Остапенко Г. З. Забезпечення принципу правової визначеності в Україні: сучасний стан та шляхи вдосконалення // Альманах права. — 2024. — Випуск 15. — С. 375-381.

Рік	2024
-----	------

Ключові слова	правова визначеність, принцип права, верховенство права, юридична практика
DOI	10.33663/2524-017X-2024-15-375-380
ISSN	–
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://almanahprava.org/assets/images/issues/15/55.pdf

Остапенко Г. З. Легальність, легітимність і правова визначеність у сучасних політико-правових реаліях 2022–2023 рр. Право України. 2023. С 54-71.

Рік	2023
Ключові слова	легальність, легітимність, правова визначеність, принцип права, верховенство права, легітимні очікування
DOI	10.33498/louu-2023-03-054
ISSN	–
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://pravoua.com.ua/uk/store/pravoukr/pravo_2023_3/pravo_2023_3-s3

Hanna Ostapenko. The Role of Legal Certainty Principle in Provision of Access to Justice in Ukraine in Wartime. Access to Justice in Eastern Europe.2023.P.27-39. (SCOPUS)

Рік	2023
Ключові слова	legal certainty, rule of law, access to justice, access to court, legitimate expectations
DOI	10.33327/AJEE-18-6.3-a000306
ISSN	2663-0575
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://ajee-journal.com/upload/attaches/att_1690878338.pdf

Підтвердження

Я підтверджую, що:

- я належним чином уповноважений/а закладом освіти/науковою установою на подання цього повідомлення, і за потреби надам документ, який підтверджує ці повноваження
- усі відомості, викладені у цьому повідомленні, є достовірними

Документ підписаний електронним підписом

Фещенко Олена Леонідівна

19.08.2026